

[Bertel Dahlgaard.]

130 mill. kr. og yderligere forbrugsskatter til 100 mill. kr., idet forbrugsafgiftslovene skal have gyldighed indtil udgangen af finansåret 1951—52. Det vil sige, at de beløb, jeg her har nævnt, ialt nærmer sig de 900 mill. kr., og hertil kommer så statslånet til de militære anlæg på 150 mill. kr.

Tiden er iøvrigt ikke til at forlænge denne debat, og jeg kan f. eks. ikke komme ind på det ærede medlem hr. Gregersens mange betragtninger. Det var, som næsten altid fra retsforbundets side, en ensidig demagogisk fremstilling af en række forhold, det ærede medlem gjorde sig skyldig i. Det ærede medlem fremstillede f. eks. de synspunkter, der ligger bag ved de tilskud, der har været givet på forskellige områder under krigen og i efterkrigstiden, men det ærede medlems betragtninger er jo ganske overfladiske. Disse tilskudsordninger er iøvrigt under afvikling, men på den anden side: kunne man i og for sig fordømme, at man med 100 mill. kr. har holdt brødpriser, mælkepriser og sukkerpriser nede i stedet for at holde cigaretpriiserne nede? De tilskud, det her drejer sig om, har været med til at modvirke den skadelige svikmølle mellem stadigt stigende priser og stadigt stigende lønninger, hele den fare, vi har stået overfor gennem krigen og efterkrigstiden.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Den opremsning, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard nu foretog af de foreslåede skatter og afgifter, er rigtig, og den stemmer med den, jeg gav i eftermiddags, men en sammentælling af de beløb, han nævnte for det første år, giver, som jeg sagde for nogen tid siden, 650 mill. kr. og ikke $\frac{3}{4}$ milliard kr., men det er der jo ikke nogen grund til at diskutere nærmere.

Jeg har bedt om ordet for at svare det ærede medlem hr. Aksel Larsen på det spørgsmål, han rettede til mig om de dårligst stillede. Det er klart, at for det tilfælde, at de dårligst stillede er sådan placeret, at det offentlige har ansvaret for deres økonomi, kommer det spørgsmål direkte ind i billedet her. Det er formodentlig ikke det ærede medlem ubekendt, at såvel aldersrentenydere som invaliderentenydere får pristalsregulering af deres indtægter. Forsåvidt man derfor gennem forbrugsafgifter forøger deres budget, får de kompensation herfor gennem indtægtsforhøjelse. Der er ingen af de direkte skatter, som her er foreslået, der blot tilnærmelsesvis kommer ned i et indtægtsniveau,

man kan kalde for de dårligst stillede. At der er folk, som er meget dårligt stillet rundt omkring i samfundet, og som er sådan placeret, at samfundet ikke direkte har ansvaret for deres økonomi, er en anden sag, men det ville under intet styre, heller ikke under et kommunistisk styre, kunne undgås, at dette var tilfældet.

Oluf Pedersen: Nu har vi været ude i en valgkamp, hvor man har talt om den mægtige skatteudskrivning her i landet, som antagelig ligger på omkring 4 milliarder kr. eller ialt 4 000 kr. pr. familie, og man kommer så her med nye skatter, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard selv gør op til det svimlende beløb af 888 mill. kr. eller op imod 900 kr. pr. familie. Når der så gøres indvending herimod og man henviser til, at det naturlige må være, at man i stedet sparer på de offentlige udgifter, så overrasker det mig ærlig talt, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard taler om demagogi. Jeg finder, det er et udtryk for den dårlige samvittighed hos det ærede medlem.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg må for at forebygge misforståelser gøre finansministeren opmærksom på, at i et kommunistisk samfund eller, som ministeren udtrykte sig, under et kommunistisk styre kan det meget vel undgås at forringe levevilkårene for den arbejdende befolkning, det være sig den dårligst stillede eller den bedre stillede.

Men det, det drejer sig om her, er, hvorvidt man, som finansministeren sagde den 14. november her i tinget, netop ikke ville nedskære de dårligst stilledes indtægter eller på anden måde forringe deres stilling her i Danmark. Da er det ikke nok at sige, at alders- og invaliderentemodtagere får pristalsregulering og derigennem indtægtsforøgelse. Den pristalsregulering kommer een gang om året, den kommer bagud. Hvis den højtærede finansminister havde tid til at høre efter, var det måske praktisk, da det er os, der diskuterer. Når man får kompensation, det være sig hel eller delvis — finansministeren ved, at vi betragter det kun som delvis kompensation, da vi ikke anser pristallet for ærligt —, et år, efter at prisstigningerne er sket, har man lidt et indtægtstab, som ikke bliver kompenseret. Det er altså ikke rigtigt, at disse, som finansministeren karakteriserer som de dårligst stillede, ikke på nogen måde får deres stilling forringet. Jeg be-